

Сонячні промінчики дитячої поезії



Поетичне слово
Ярмолинецьких первоцвітів

ББК 84 (4 УКР – 4 ХМЕ) 6
С 62

Сонячні промінчики дитячої поезії: поетичне слово Ярмолинецьких первоцвітів / Упоряд. Трачук Є.Ф. – Ярмолинці, 2012. – 14 с.

До збірки увійшли кращі поетичні твори поетів – початківців Ярмолинеччини, членів клубу «Первоцвіт», що діє при районній бібліотеці для дітей. Збірка представлена на обласний конкурс юних дарувань «Кобзарики». У поезіях звучать поетичні рядочки про Кобзаря, рідний край.

Видання розраховане на шанувальників українського слова, його красу і силу.

Укладач: Трачук Є. Ф.

Комп'ютерний набір: Посвистак А. Б., Гриб Л. М.

Відповідальна за випуск: Гриб М. А.

Белінська Яна

учениця Ярмолинецького НВК

Мрія

Дивлюся на сніжинки
Так кортить мені
Мов сніжинки-балеринки
Закружляли у танку
Ніжки в них немов пружинки
Світяться немов іскринки
Білі, гарні балеринки
А тут упали
На землю білосніжну
Всі засумували
Лиш спогади zostались,
Як навкруги все звеселялось.

Весна

Небо чисте,
Сонце променисте
Ластівки літають,
Жучків хапають.
Радісна весна
Птахи прилітають
Гнізда звивають
В гніздах діточок
Букв навчають.
Вчать літати,
А них виходить падати,
Скоро в теплі краї летіти
А вони, ледачі ще літати
Не вміють, не вміють, не вміють

Гапчук Анастасія

учениця 9-го класу Антоновецької ЗОШ

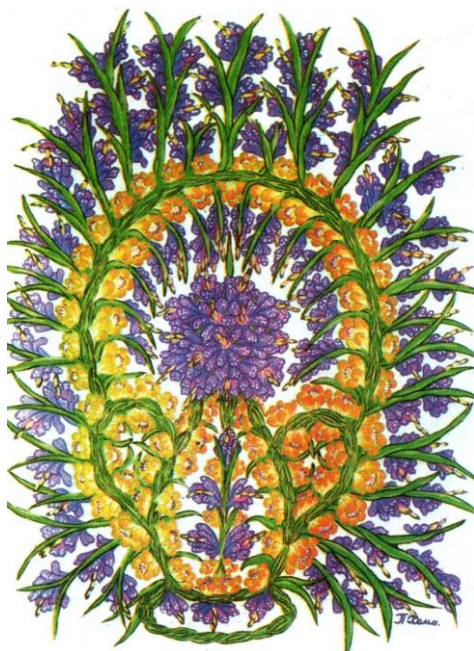
Шануймо рідну мову українську

Ми народилися на Україні
В прекраснім краї, милім, дорогім
Ліси зелені й ріки сині, тепло дарують людям всім

Тут кожна квітка в серце лине
В душі пробуджує весну.
Шануйте люди українську мову ніжну, чарівну.

Шануйте люди рідну мову українську
Що в нас зростає, в'ється і цвіте
Шануйте батька й матір рідну
Шануйте рідне Шевченкове Слово золоте.

Бо Україна – це Вітчизна
Бабусь і наших прадідів дідів
Шануймо ж ми її – вона єдина.
Рятуймо ж ми завжди від ворогів.



Голощук Світлана

учениця Баламутівської ЗОШ

Україна

Україна моя ти рідненька
І дуже тебе я люблю,
Бо найкраща ти в світі, мов ненька,
І тому я тебе так сильно люблю

Мила моя сторона

Як іду до школи вранці –
Бачу гарну я красу,
Бачу сонечко радіє,
Бачу квіточка цвіте.
Дуже гарна й дорога
Мила моя сторона.

Ранок

Пробудилось сонечко
Вранці на гайку,
Пробудило квітоньки
І землю й росу.
Вийшли дітоньки на двір
Почали всі гратися,
А дорослі і малі
Почали сміятися.

Груник Володимир

учень Баламутівської ЗОШ

Мила Україна

Польова дорога нас веде у трави
Скільки оком кинеш – квіти і поля
Мила Україно, рідна Україно!
Ти найкраща в світі чарівна земля!

Маки і волошки, сокирки пшениці,
Чебреці встелили килимом усе
Білі скрізь ромашки, дзвоники рожеві
Мила Україна барвами цвіте

★ ★ ★

Я рибалити люблю
На великому ставку.
Рибу різну я ловлю,
Та велику все ж люблю.

Ось наживка на гачку
Мить – і клюне короп.
Тягну, тягну – вудка трісь.
Рибакові сором!

Краснопірка на гачку –
Рибка вже маленька
Її повно у ставку
І клює день всенький!

Окунь, карась і плотва –
Все клює на вудку.
Коли виросту, мабуть,
Я рибалка буду.

Гудемова Марія

учениця Ярмолинецького НВК

Україно мила

Україна – це батько й мати
Це рідний дім і рідні поля
Тут живе моїх друзів багато
Вся моя велика рідня
Тяжко жити без України
Без мови калинової дзвінких пісень
Україно, краю серцю милий
Хай щасливим буде
Завтрашній твій день.

Птахи віщунки

Літо завітало у наші краї
Соловейки проспівали про гарні гаї
Віщунки – це наші птахи
Проспівали пісню нам
Про добро, любов до світу,
Надію, злагоду і мир
За спів цей ми вдячні їм.

Зима

Білий сніг кружляє у мене за вікном
Білий сніг кружляє надворі кругом
Я на нього не зважаю, бо до школи поспішаю
Бо кортить мені скоріш дуже гарний скласти вірш.

Дзисько Юлія

учениця Ярмолинецької ЗОШ №2

Як я бачу Україну в майбутньому

Над Україною засяє сонце,
І зацвіте калина у саду
Блакитне небо над озерцем,
Пробудить молоду вербу.
Лунає пісня душі рідна,
Мелодія така привітна,
Лелека кличе в далечінь
Перелетів степи, Карпати.
Там, де його давно вже ждуть,
Де чутно оповідки мати,
Де рушничок веде у путь.
Де лине Тарасове Слово,
Таке чарівне і казкове:
«Садок вишневий коло хати,
Хрущі над вишнями гудуть»

Рідна мова

Як почала рідна ненька
Сина колихати,
Намовляла немовлятко
Мову прославляти.
Рідну мову, як джерельце,
Чисту і прозору
Наче місяць, наче зорі,
Світлу і казкову.
І просила за синочка
У Божої мати,
Щоби та допомагала
Мову прославляти.

Живи́ло Ві́кторія

учениця Ярмолинецького НВК

Тарас Шевченко

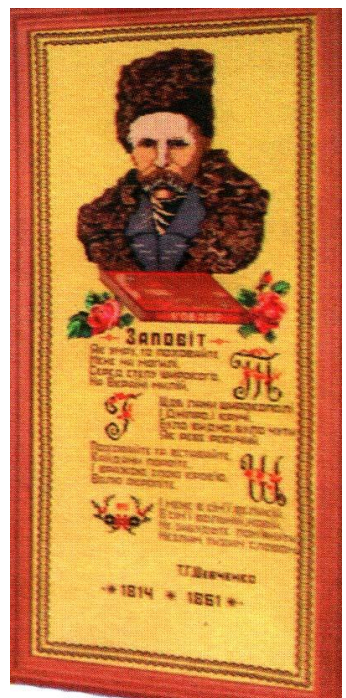
Великий творець
Він син України,
Дійшов до сердець
Своїм творінням,

Він дав нам Кобзар
Зігрітий любов'ю,
Приніс в Україну
Слово нам нове.

Світ світлих поезій
Картини і барви
Все це є прекрасним
У спадку держави.

Він був патріотом
Своєї країни
Любив до нестями
Свою Україну.

І нам би хоч трішки
Такої моралі,
Жили б ми прекрасно
У нашій державі

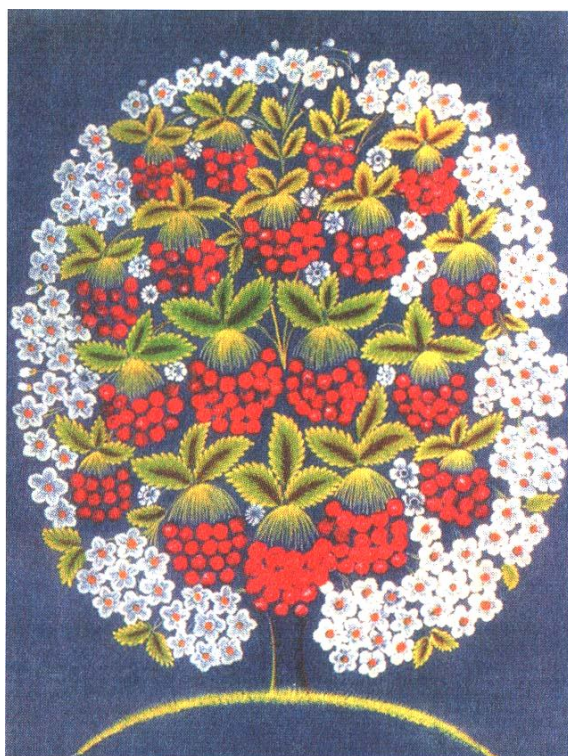


Мій край

Я знаю: є різні на світі країни
Та доля моя – це моя Україна!
Тут праця невтомна, веселе дозвілля,
Тут люди хороші – це моє Поділля!
Маленьке містечко – держави частинка,
Ярмолинці рідні, як диво-перлинка.

Я тут народилась і тут я зростаю,
Милуюсь, пишаюсь тобою, мій краю!
Я дуже щаслива, ріднею багата,
Бо маю матусю, і братика, й татка,
Знайому стежину від дому до школи,
Учителя й друзів, та квітів довкола...

Хай радує сонцем погожая днина!
Весела та дружна у мене родина!
І де б я не була, та долю я маю
Любити я буду тебе, рідний краю.



Краснопортко Наталія

учениця Ярмолинецького НВК

Літо

Літо, літечко прийшло
Навкруги все зацвіло
Бджілки, бджілочки літають,
Медом всіх нас пригощають.

Десь далеко зеленіє
Садок біля хати
В ньому вишні червоніють
Квіточок багато.

Сонечко пече,
Річечка тече
Всіх вона вітає,
Водицею напуває.

Мрія

Мрію я зіркою стати
Різні пісні я буду співати
Про рідну школу
Про рідний мій край
Про поле, про луки, про гай

А ще й на додачу акторкою стану
Буду смішити без перестану
Деколи пісню я напишу
Деколи драму і складу
А пісню цю не забуду співати
Бо акторкою й зіркою мрію я стати.

Побута Антон

учень Ярмолинецької ЗОШ №2

ЖИТТЯ

Такий світ, я граю в відео ігру
А саме в цей час, ось потрапив у біду
І поки ми з вами, в теплі живемо
Хтось страждає так, як буває тільки у кіно
Поки ми купуємо собі автомобіль
Хтось відварює різну гидоту на обід
Хто скаже чому на світі завжди так?
Хтось в цій грі король, а хтось малий пішак
Але саме пішак ставить королю мат
Він не має привілеїв, але не має й вад
На одному черепку стоїть замок доміно
Якщо він дасть слабину все розсиплеться на пол.
Все в житті залежить тільки від нас
Хтось скаже він поганий, або на свої справи ас!

Шеремета Лілія

учениця Ярмолинецького НВК

Крила для людини

Ті крила, щастя і добра
Любові, миру і життя
Ті крила нас підносять в небо,
І нам дарують нові сили
Ті крила – правди
Та не зла.
Вони нас вверх несуть на вітрі!
А вітер що?
Це ж тільки казка!!!
Це казка доброти і правди,
В якій не має зла і кривди
Та людина, нібито не літає...
А крила має,
А крила має!

ЗМІСТ

Белінська Яна	3
Гапчук Анастасія	4
Голощук Світлана	5
Груник Володимир	6
Гудимова Марія	7
Дзисько Юлія	8
Живилю Вікторія	9
Краснопортко Наталія	11
Побута Антон	12
Шеремета Лілія	13